

ת"פ 9787/10/14 - מדינת ישראל נגד א ב

בית משפט השלום בפתח תקווה

08 דצמבר 2015

ת"פ 9787-10-14 מדינת ישראל נ' ב

בפני כב' השופטת הבכירה ניצה מימון שעשוע
מאשימה מדינת ישראל

נגד
נאשם א ב ע"י ב"כ עו"ד דפנה רינסקי

גזר - דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות פריצה לרכב בכוונה לגנוב והונאה בכרטיס חיוב, כמפורט בכתב האישום.

בהתאם לכתב האישום, ביום 5.4.14 התפרץ הנאשם לרכב המתלוננת, תוך שהוא בועט בחלון הרכב ושובר אותו, ובעודו תחת השפעת אלכוהול וסמים.

בנסיבות אלה גנב הנאשם מהרכב תיק, מפתחות, וכן מסמכים מתא הכפפות, לרבות תעודת זהות, מסמכי רכב וכרטיס אשראי.

בהמשך ביצע הנאשם רכישה על סך ₪ 492 בחנות מזון וכן ביצע רכישה ע"ס ₪ 640 בחנות אולגה מיני סטור, באמצעות כרטיס האשראי.

הצדדים הגיעו להסדר במסגרתו הוסכם כי הנאשם ישלח לקבלת תסקיר ובכפוף לתסקיר חיובי שיצביע על שיקום אמיתי, תעתור המאשימה ל-6 חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס, וההגנה תטען באופן פתוח. הוסכם כי באם התסקיר יהיה שלילי - הטיעון של שני הצדדים יהיה פתוח.

עברו הפלילי של הנאשם

לבית המשפט הוגש גליון המרשם הפלילי של הנאשם ממנו עולה כי לנאשם שתי הרשעות קודמות:

בשנת 2010 הורשע בעבירה של החזקת סכין ונגזרו עליו חודשיים מאסר שירוצו בעבודות שירות ומע"ת.

בשנת 2012 הורשע בעבירות שימוש בכח למניעת מעצר, תקיפת שוטר והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. נדון למע"ת וקנס.

תסקיר שירות המבחן

מהתסקיר עולה כי הנאשם כבן 29, עלה לארץ מקזחסטאן בגיל 13.

נמסר כי הוריו של הנאשם התגרשו בהיותו בן 6 ולאחר מכן אמו נישאה בשנית ועברה לגור עם בן זוגה בפרו. בהמשך, נפרדה אמו מבן זוגה ולאור קשיי תפקוד שלה, הוחלט להחזיר את הנאשם לאביו, שעלה בינתיים לישראל.

הנאשם למד בארץ בפנימייה טכנולוגית בחיפה והתגורר בסופי שבוע וחופשות עם אביו ומשפחתו.

הנאשם סיים 14 שנות לימוד ובידיו תעודת הנדסאי אלקטרוניקה.

הנאשם מסר כי תפקודו הלימודי היה תקין אך בתקופה זו החל להיות מעורב בסביבה שולית ולצרוך סמים.

הנאשם גויס לצה"ל אך שוחרר מסיבות כלכליות.

הנאשם עבד במשך השנים בתחום המחשבים ואלקטרוניקה, ובשנתיים האחרונות סבל מחוסר יציבות בעבודה עקב שימוש אינטנסיבי בסמים.

נמסר כי הנאשם התגורר לבדו מגיל 20.

הקשר עם אמו תואר כרופף והיא מתגוררת כיום באיטליה.

נמסר כי בתקופה האחרונה הקשר עם אביו התייצב והפך לקרוב יותר על רקע פנייתו לטיפול.

הנאשם מסר כי החל לצרוך אלכוהול וחשיש בהיותו נער, וכי לאחר שחרורו מצה"ל העמיקה הצריכה והפכה ליומיומית, כן החל לעשות שימוש בסמים מסוג הרואין וקוקאין, בעיקר בתקופות בהן חש מצוקה רגשית.

לגבי העבירות הנוכחיות, נמסר כי אלו בוצעו בתקופה בה צרך סמים באופן אינטנסיבי והיה מחוסר עבודה. הנאשם מסר כי התכוון להשתמש בכסף לקניית אוכל והביע חרטה על המעשים ועל הפגיעה במתלוננת.

הנאשם מסר כי לאור ההתדרדרות במצבו החליט לפנות לטיפול גמילה עצמאי, בתמיכת אביו.

הנאשם שהה במרכז הגמילה כ-7 חודשים, וכיום מתגורר בהוסטל פרטי לנפגעי סמים והחל לעבוד לפני מספר חודשים כטכנאי בתחום הסלולר.

מגורמי הטיפול ביחידה לנפגעי סמים בראשון לציון נמסר כי הנאשם החל בטיפול במסגרתם ב-11/14 במקביל למסגרת הגמילה הפרטית.

צוין כי במהלך הטיפול החל לסבול מבעיות נפשיות וטופל בבית חולים באר יעקב. הוא אובחן כסובל ממצב פסיכוטי עם

תסמינים של סכיזופרניה והחל בטיפול תרופתי הנמשך עד היום.

במסגרת היחידה לנפגעי סמים משתתף הנאשם בשיחות פרטניות ומוסר בדיקות שתן שנמצאו נקיות לאורך כל התקופה.

נמסר כי הנאשם משתף פעולה בטיפול ונעזר בו וניכר הצורך בהמשך מסגרת טיפולית שתעזור לו להתמודד עם קשייו.

בהערכת גורמי סיכון וסיכוי נמנו הרקע המשפחתי המורכב וההתדרדרות במצבו כתוצאה מהתגברות צריכת הסמים והיותו נעדר מערכת תמיכה משמעותית.

מאידך גיסא, צוינו כגורמי סיכוי ההליך הטיפולי בו משתתף הנאשם תקופה ארוכה והפניה לטיפול מיוזמתו, השינוי ביחסו להתמכרות לסמים וההכרה בצורך בטיפול ותמיכה. כן צוינו העדר פתיחת תיקים חדשים וחזרתו למעגל העבודה.

לאור האמור לעיל, הומלץ על העמדת הנאשם בצו מבחן למשך שנה, במהלכה יערך מעקב אחר הטיפול בו משתתף הנאשם.

קצין המבחן התייחס לעמדת המאשימה למאסר בעבודות שירות, וציין כי לאור מורכבות מצבו הנפשי ענישה בדרך של של"צ או עבודות שירות עלולים לפגוע במאמצי השיקום של הנאשם ולהביא לנסיגה במצבו.

הומלץ על הטלת מע"ת ופיצוי למתלוננת כענישה מרתיעה ומציבת גבולות.

הטיעונים לעונש

טיעוני המאשימה

ב"כ המאשימה טענה כי הערך החברתי שנפגע כתוצאה ממעשיו של הנאשם הינו שמירה על קניינו של הפרט. נטען כי מדובר בעבירות קלות לביצוע וקשות לאכיפה, הפוגעות באופן משמעותי בקורבנות.

נטען כי מתחם הענישה הראוי בעבירות אלו נע בין 6-12 חודשי מאסר בפועל.

הוגשה פסיקה לעניין מתחם הענישה.

בת"פ (שלום ראשל"צ) 11976-08-11 **מד"י נ' נדב נג' דגנה** הורשע הנאשם לאחר שמיעת הוכחות בעבירות של התפרצות לרכב בכוונה לגנוב, שבל"ר, פירוק מרכב וחבלה במזיד ברכב.

באותו ענין קבע בית המשפט כי מתחם הענישה ההולם הינו בין 6-12 חודשי מאסר בפועל, ועל הנאשם הוטלו 8 חודשי מאסר בפועל.

בע"פ (מחוזי חיפה) 20738-08-14 מד"י נ' נאדר אבו חאטום הורשע הנאשם בשתי עבירות של פריצה לרכב בכוונה לגנוב ועבירה של גניבה בשני תיקים שצורפו. בימ"ש השלום גזר על הנאשם 3 חודשי מאסר בתיק האחד ו- 4 חודשים בתיק השני, ובסה"כ הוטלו על הנאשם 7 חודשי מאסר בפועל.

בית המשפט המחוזי בערעור התייחס למתחם הענישה וקבע כי המתחם הראוי הינו בין 6-12 חודשי מאסר בפועל, וקבע כי על הנאשם יוטלו 7 חודשי מאסר בתיק הראשון ו-5 חודשי מאסר בתיק השני.

ב"כ המאשימה טענה כי לחובתו של הנאשם שתי הרשעות קודמות בעבירות נגד שוטרים והחזקת סכין וכי הוא ריצה עבודות שירות בעברו.

ב"כ המאשימה טענה כי במסגרת ההסכמות שהושגו בין הצדדים במידה והתסקיר יהיה חיובי, תעתור המאשימה לששה חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות לצד רכיבים נלווים.

נטען כי מהתסקיר שהתקבל עולה כי הנאשם מתמיד בטיפול וגמילה באופן פרטי, מביע חרטה, לוקח אחריות על מעשיו ושב למעגל העבודה.

נטען כי המלצת שירות המבחן, לאור מכלול הנסיבות וההתמדה בהליך הטיפול, היתה להטלת צו מבחן לצד מאסר מותנה ופיצוי למתלוננת.

ב"כ המאשימה טענה כי אין לקבל את המלצת שירות המבחן במקרה זה.

נטען כי מדובר בעבירות חמורות במהלכן עשה הנאשם שימוש ברכוש המתלוננת ללא כל מורא.

נטען כי שיקולי השיקום, חשובים ככל שיהיו, אינם מצדיקים סטייה כה חמורה ממתחם הענישה הראוי.

ב"כ המאשימה טענה כי שיקולי השיקום נלקחו בחשבון בכך שהמאשימה עותרת לענישה ברף התחתון של מתחם הענישה.

לאור כל האמור, ובהתחשב בהודייתו של הנאשם ובחסכון בזמן שיפוטי, עתרה ב"כ המאשימה להטיל על הנאשם ששה חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס.

כן נתבקש צו למוצגים.

טיעוני הנאשם

ב"כ הנאשם טענה כי אין לקבל את טענת ב"כ המאשימה לעניין מתחם הענישה בעבירות נשוא כתב האישום.

נטען כי ב"כ המאשימה הסתמכה בטיעוניה על פסיקה של בית המשפט המחוזי בענין מד"י נ' נאדר אבו חאטום. נטען כי באותו ענין הורשע הנאשם בשלוש עבירות ולנאשם היו מספר הרשעות קודמות בתיקי סמים ורכוש. בית המשפט ציין באותו ענין כי הנאשם אינו לומד לקח מהרשעותיו המרובות ועונשי המאסר בפועל שנגזרו עליו, וכן צוין כי הנאשם ביצע

את העבירות לאור יום בשל העובדה שהיה נתון במעצר בית לילי.

בנסיבות אלו נטען כי אין דמיון בין המקרים ולא ניתן לקבוע את מתחם הענישה בענייננו על פי מקרה זה.

ב"כ הנאשם טענה כי בעבירות נשוא כתב האישום ובנסיבותיו האישיות של הנאשם, המתחם מתחיל במאסר על תנאי.

ב"כ הנאשם טענה כי עמדת המאשימה בהסדר הטיעון היתה לששה חודשי מאסר בעבודות שרות במידה ויתקבל תסקיר חיובי.

נטען כי התסקיר שהתקבל חיובי ביותר, אך הועלו בעיות נפשיות מהן סובל הנאשם, ואשר לא היו בידיעת המאשימה.

נטען כי כחלק מהשיקום נוטל הנאשם, מעבר לטיפול, תרופות פסיכיאטריות שמאזנות ומרגיעות אותו.

ב"כ הנאשם טענה כי הנאשם סבל בילדותו מהזנחה פיזית ורגשית בעוד שתפקודה ההורי של אמו היה לקוי ביותר, בהעדר משאבים לטיפול בו.

נטען כי כאשר הגיע לארץ, הוא לא קיבל עזרה מאביו, ושולב בפנימייה בה החל בצריכת סמים ובהתדרדרות כללית עד לביצוע העבירות הנוכחיות.

ב"כ הנאשם טענה כי גם העבירות הקודמות בהן הורשע היו על רקע שימוש בסמים, בדומה לעבירות שבתיק זה.

נטען כי לאחר הגשת כתב האישום הנאשם הבין את חומרת מצבו ופנה לעזרה ולטיפול.

נטען כי כיום מצבו טוב, הוא מטופל, ומתגורר בהוסטל ומכלכל את עצמו בעבודתו כהנדסאי.

ב"כ הנאשם טענה כי מהתסקיר עולה באופן חד משמעי כי הנאשם נמצא כיום במסלול חיובי, וזאת על אף הקשיים האובייקטיביים עימם הוא מתמודד.

נטען כי אף בתסקיר מצוין, במסגרת גורמי הסיכון וסיכויי השיקום כי הנאשם נקלע לסמים בגיל צעיר מאוד וכי הוא נעדר תמיכה משפחתית.

נטען כי הנאשם עושה מאמצים רבים במסגרת הטיפול בו הוא משתתף וכי הינו גמול מסמים כבר למעלה משנה - ובדיקות השתן שנמסרו נמצאו נקיות.

נטען כי בנסיבות העניין יש מקום למתן הזדמנות לנאשם אשר פעל ופועל רבות לשיקומו.

נטען כי הקשר של הנאשם עם הוריו אינו מהווה כאמור מקור תמיכה בעוד שאביו הינו נכה וחי עם אשה אחרת, ואמו, המתגוררת בחו"ל, אינה בקשר עמו.

ב"כ הנאשם טענה כי מדובר במקרה מובהק בו הוצאת הנאשם ממעגל העבודה עלולה לגרום להתדרדרותו.

נטען כי הנאשם רוצה לשלם פיצוי לבעלת הרכב.

לאור האמור לעיל עתרה ב"כ הנאשם לאמץ את המלצת שירות המבחן.

הנאשם עצמו טען בדיון כי העבירות בוצעו בעודו תחת השפעת סמים, וכי כיום אינו עושה עוד שימוש בסמים, ועל כן אין חשש כי ישוב לבצע עבירות מעין אלה.

דין

מתחם הענישה בגין האירוע העברייני נשוא כתב האישום, הכולל הן את ההתפרצות לרכב וגניבת חפצים אישיים ממנו והן את השימוש הלא חוקי בכרטיס האשראי שנגנב, הינו בין מספר חודשי מאסר בפועל שניתן לרצותם בעבודות שירות, לבין שנת מאסר בפועל.

עם זאת, בית המשפט מוסמך לחרוג לקולא ממתחם הענישה משיקולי שיקום הנאשם.

במקרה דנן, אני סבורה כי לנוכח תהליך הגמילה שעובר הנאשם בהצלחה ומתמיד בו מזה שנה, ולנוכח מצבו הנפשי המורכב כעולה מהתסקיר, והעדר גורמי תמיכה משפחתיים בהם יוכל להיתמך בתקופת ריצוי העונש, שליחת הנאשם לריצוי מאסר בעבודות שירות, ולו לתקופה קצרה יחסית, עלולה להסיג אחורנית את הישגיו בשנה האחרונה, להוציאו ממעגל העבודה ולהביאו למצוקה כלכלית, גורמים אשר במצבו העדין עלולים לדרדרו ולפגוע במאמציו לתפקוד נורמטיבי ולשיתוף פעולה עם מערכות הרווחה ובריאות הנפש. בכך ייפגע לא רק הנאשם אלא גם האינטרס הציבורי.

לפיכך אני מקבלת את המלצת שירות המבחן, וגוזרת על הנאשם 6 חודשי מע"ת למשך שלוש שנים, שלא יעבור עבירה מסוג פשע כנגד הרכוש או עבירה על חוק כרטיסי חיוב.

אני מעמידה את הנאשם במבחן למשך שנה בתנאים שיקבע שירות המבחן ואשר יכללו גם מתן בדיקות שתן נקיות.

אני מחייבת את הנאשם לפצות את המתלוננת בסכום של ₪ 2,500 אשר יופקדו בקופת בית המשפט עד יום 1.1.15.

צו למוצגים ע"פ שק"ד קצין משטרה.

הודעה זכות הערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ו כסלו תשע"ו, 08 דצמבר 2015, במעמד הצדדים.